teggi nenda, kui ta enne Jummalale olli tóotanud. Pärrast läks ta Peteliſt ärra, ning tee peäl ſai Rahel lapſe, ning ſe olli temmale wägga raske, nenda et ta hing ſeeſt wälja läks, ja ſurri ärra. Ja Jakob panni ſelle lapſe nimme Penjamin.

37. Peatükkiſt.

Jakobil olli kaksteiſtkümmend poega. Nende ſeas olli Joſep, kes Raheliſt ſündinud, ſe olli keigearmſam temma meleſt, ſepärraſt tehti temmale ka kirio kuub. Ja temma wennad wihkaſid tedda ja ei woinud hea ſanna temmega räkida. Se wiha tulli keigeennamiste ſeſt, et Joſep emma wendade pahhad wiſid ning kombed omma Iſſa ette tói. Pärraſt hakkaſid nemmad weel ennam tedda wihkama, kui ta ſedda unnenäggo neile olli kulutanud, mis ta unnes näinud. Seſt temma olli unnenäo näinud ja räkis ſedda omma wendadele ülles ja ütles: Et wata, meie ollime ſiddumas wihko wäljal, ja wata, minno wihk touſis ülles, ja jäi ka püſti ſeisma, ja wata teie wihhud tullid temma ümber, ja kummardaſid minno wihho ette. Ja temma wennad ütleſid temmale: peakſid ſinna diete kunningaks meie ülle ſama? ja diete meie ülle wallitſema? ning ſaid weel ennam wihhaſeks temma peäle temma unnenäggude ja temma kõnnette pärraſt. Teiſtkorda näggi ta weel unnenäo, ja wata, pääw ja ku ja üksteiſtkümmend tähte kummardaſid temma ette. Ning ta juttuſtas ſedda omma iſſale ja omma wendadele. Ja ta iſſa ſõitles tedda ja ütles: Mis unnenäggo ſe on? kas minna, ja ſo emma, ja ſo wennad peawad ſinno ette kummardama mäni? Ja temma wennad kaetſeſid tedda, agga temma iſſa piddas ſe kõnne meles. Ja need wennad